

[Hans Kjær.]

udvalgsbehandlingen gerne vil drøfte med ministeren mulighederne for en dispensation. Jeg tænker på, at disse kort jo finder en vis anvendelse i turistarbejdet til turistbrochurer, og ud fra de formål, der er med turistarbejdet, nemlig at bringe valuta til landet, kunne det måske være rimeligt, at man undtog den anvendelse for en afgift overhovedet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til udvalgsbehandling.

Kofoed: Det er jo ikke et forslag, der bringer sindene voldsomt i kog med de talstørrelser, der blev fremlagt her. Men jeg deler den opfattelse, som ordføreren for det konservative folkeparti havde. Jeg synes også, at oplysningerne i bemærkningerne til lovforslaget er meget sparsomme, og jeg synes, det er lidt sørgeligt, at vi må komplimentere den socialdemokratiske ordfører, fordi han kom med de oplysninger, der burde have stået i bemærkningerne til dette lovforslag.

Jeg kan godt forstå, at der trænges til en revision af taksterne for disse kort, men jeg savner noget om, hvilke principper man vil køre efter. Der er tale om et spareforslag; sådan sparer regeringen jo altid ved at forhøje afgifterne, det er den letteste vej at gå. Jeg synes, man for en anden gangs skyld burde komme lidt mere ind på, hvad sagen drejer sig om, således at vi ikke skal gå på biblioteket eller andre steder og hente de oplysninger, som faktisk burde stå i bemærkningerne til lovforslaget.

Men ellers har jeg ingen kritik af selve ideen i lovforslaget, som vi kan anbefale til udmærket behandling i udvalget.

Dagmar Andreassen: Det radikale venstre kan også tilslutte sig, at nogle afgifter, der blev fastsat i 1929, kan trænge til revision. Vi er jo generelt set lidt skeptiske over for bemyndigelseslove. Det kan godt være, at det er rimeligt, at der her bliver en bemyndigelse til ministeren, men som de foregående talere vil vi gerne have lidt retningslinjer for, hvordan denne bemyndigelse skal administreres.

Vi kan tilslutte os ideen om udvalgsarbejde og skal gerne medvirke til en hurtig behandling.

Inger Lise Petersen: At det må være berettiget at hæve afgiften i denne lov, som har været uændret, siden den trådte i kraft i februar 1929, kan der næppe herske tvivl om. Jeg må ligesom de forrige deltagere i debatten beklage mig over, at vi får at vide, at man venter en merindtægt for det kommende finansår, såfremt loven træder i kraft, på 100.000 kr., men vi får ikke at vide, hvordan man er kommet til det resultat. Det kan ikke være meningen, at tingets medlemmer enkeltvis skal gå op og søge oplysninger, som burde stå i lovforslagets bemærkninger. Men ellers kan jeg love mit partis velvillige medvirken ved udvalgsbehandlingen.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Jeg vil allerførst sige tak for velvillig behandling af forslaget og så udtrykke min beklagelse, hvis det er således, at man ikke har fundet, at der i bemærkningerne til lovforslaget har været tilstrækkeligt med oplysninger. Nu synes jeg jo nok, at de oplysninger, som har været fremme her, er oplysninger; der kan hentes fra bemærkningerne, men jeg vil naturligvis være parat med alt, hvad jeg kan yde, når det drejer sig om yderligere oplysninger til udvalget.

Må jeg sige om det spørgsmål, der har været det gennemgående i indlæggene, nemlig hensigten, at forhøjelsen fra de ca. 40.000 kr. til de ca. 100.000 kr., ikke så meget er begrundet i ønsket om en ekstrairndtægt til statskassen, men begrundet i ønsket om at opnå en tilstrækkelig præventiv virkning, således at man ikke med urimelig fordel kan fremstille kort, bruge dem i reklameøjemed osv., mens staten kun får en ganske lille afgift, når man tænker på, at det er geodætisk institut, der har lavet hele grundmateriale.

Idet jeg siger tak for de faldne bemærkninger, vil jeg naturligvis være parat med alle nødvendige oplysninger til udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis